

Olv.: Kiv 3,1-8a.13-15 – 1Kor 10,1-6.10-12 - Lk 13,1-9

Intés a bűnbánatra

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Kedves ismerősöm már jó pár éve minden vasárnap reggel telefonál. 8 és 1/2 9 között csöng a telefon – már tudom, hogy ő hív – és minden alkalommal a következőt hallom: szép vasárnapot kívánok, szép szentmisét, szeretettel köszöntöm az egybegyűlteket, találkozzanak Istennel és egymással! Nagyjából ezt a néhány mondatocskát variálja. Nekem megmelegíti a szívemet! Most az ő köszöntését is szeretném tolmácsolni, de elsősorban Isten vár bennünket!

Ha sikerül odafigyelni kicsit jobban Istenre,
mint úgy általában a mindennapjainkban,
akkor van remény arra,
hogy egymásra is jobban odafigyelünk!

Azt kell megtanulni, mit jelent az,
hogy egymást elfogadjuk, egymást szeretjük,
egymásért áldozatot hozunk!

Mit jelent az, hogy közösségben vagyunk egymással!

Ezen a mai reggelen Isten vár bennünket!
Jó lenne, ha mindegyikünk megtapasztalná,
hogy valaki az emberek közül is vár minket!

Ezt a szentmisét örömömre kedves szándékra ajánljuk fel. Köszönöm szépen, hogy erre gondolt valaki, most értünk imádkozunk, a papokért és a szerzetesekért. Ilyent nem szoktak kérni az emberek, általában mindenki inkább magára gondol. Ilyenek vagyunk mi emberek! Ez fényes ajándék személy szerint nekem is. Köszönjük annak, aki erre gondolt!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Ki a bűnös? Azok, akiket Pilátus megöletett? Azok, akikre rádőlt a torony Siloéban? Ki a bűnös? A zsidók úgy gondolták, hogy akiket ilyen csapás ér, - nem foglalkoztak azzal, hogy ártatlan, nem ártatlan, - az valami rosszat tett, annak a rossznak büntetése az, hogy az életével fizetett. Jézus mondja: azt gondoljátok, hogy akikre rádőlt a torony, azok bűnösebbek voltak azoknál, akik életben maradtak?

Jézus egészen új szemléletet ajándékoz hallgatóinak!

Ki a bűnös

Jézus megszünteti, eltörli azt a gondolkodást, - amely nemcsak a zsidók gondolkodása volt, hanem az ókori embereké is, - hogy akivel rossz történik, az azért van, mert rosszat tett, akivel viszont jó történik, az azért van, mert ő jutalomképpen kapja azt a jót. Teljesen félreértették az Istent! Amíg a pogány istenekről volt szó mondhatjuk, legyen. Az ókori embereknek zavarba

ejtő kapcsolata volt az istenekkel, akiket engeszteltek, akiknek hálát adtak. A zsidók is úgy gondolkodtak, Istent néha engesztelni kell, máskor hálát kell adni Istennek. A kérdés az, hogy lehet-e arról beszélni: te bűnös vagy, te bűnös vagy, te nem, te nem. Honnan veszi az ember a bátorságot, hogy ilyen játékba belemenjen? Jézus nemmel válaszol mindkét történet kapcsán és azt az igazságot mondja ki:

***Ki a bűnös? Mindenki!
Senki sem mentheti föl magát!***

Ha csak arra gondolunk, hogy mennyi zavar van a szívünkben, mennyi zavar van a gondolkodásunkban! Ki merné azt mondani, hogy ő mindig, minden helyzetben, minden körülmények között jóindulattal van a másik ember iránt!

Jézus meg akarja változtatni a mi egész gondolkodásunkat!

Térjete meg

A mai vasárnap üzenete: változtassátok meg a gondolkodásotokat! Alakítsatok ki magatoknak új képet az Istenről! A keresztény embereknek szinte minden problémája abból származik, hogy hamis képük van az Istenről. Pogánykodunk, azt gondoljuk, hogy Isten a mi elképzelésünk szerint tekint minket! *Nem!*

Térjete meg! Alkalmazkodjunk az Isten gondolataihoz!

A mi gondolataink

legyenek egyre inkább az Isten gondolataihoz hasonló!

A mi cselekedeteink

legyenek egyre inkább az Isten cselekedeteihez hasonló!

Az igazság és az irgalom párbeszéde

A fügefáról szóló sajátos példabeszéd az igazság és az irgalom párbeszéde! Teljesen jogos volt a szőlő tulajdonosának panasza a fügefáról. Évek óta járok itt és ez a fa nem terem gyümölcsöt. Ki kell vágni, ami nagyon szokatlan! A vincellér azt mondja: ne, várj, adj neki időt, légy türelemmel, jobban figyelünk rá és meghozza a termést!

***Amikor a gondolkodásunkat át akarjuk alakítani,
hogy a mi gondolkodásunk az irgalmas Isten gondolkodásához igazodjon,
akkor nekünk is erre a türelemre kell figyelni!***

Ki tudja, mi lakik az emberben?

Ki tudja, mi van a másik ember szívében?

Még magunkat sem ismerjük!

Velünk is történnek néha olyan dolgok, lehetnek olyan megnyilatkozásaink, amiken még magunk is elcsodálkozunk, ilyen vagyok? Nem gondoltam volna, hogy ilyenre is tudok gondolni, vagy ilyet is tudok cselekedni! Amikor a másik emberrel gondunk, bajunk van, akkor az a másik ember csak arra tud hivatkozni, - erről szól közös emberi történetünk – ha tudnád, miért történt az, ami történt, ha tudnád, miért tettem azt, amit tettem!

***Ezt azért fejezzük így ki, mert abban reménykedünk,
ha az a másik, akinek panasza van velem szemben,
ha tudná, miért tette az ember azt, amivel gondja, baja van,
akkor bizonyára megértőbb lenne, nagyobb türelemmel lenne!***

A Lélek ereje

Figyeljünk jobban arra: milyen az Isten! Kereszténységünk erre hív bennünket! Ezen érdemes elgondolkodni. Ami ma történik a civilizált világban, amikről nap mint nap hallunk különösen itt Európában: a kereszténység elveszítette identitását, a kereszténység gyenge. Szíriában mondta valaki három évvel ezelőtt: indulunk, mert Európa olyan gyenge, hogy „elfoglalható”. Nem mondta, hogy elfoglalható. Az európai kereszténység tragédiája, hogy nincs meg az a lelki ereje, amivel szembe tudna szállni!

Higgyük el, hogy a fegyverekkel szemben is az igazi erő a Lélek ereje!

Erre figyelmeztetett bennünket a mai szentlecke: Figyeljétek eleitekre, őseitekre, akik a Lélek fegyvereivel harcoltak! A Lélek fegyvereivel szemben csak kapitulálni lehet! Lehetnek csaták, győztesek, de a háborút a Lélek fegyvereivel szemben senki nem tudja megvívni!

A mohamedánok - akikkel ma annyit foglalkozunk - elsősorban nem a kezükben fogott fegyverekkel harcolnak. Rengeteg embert kivégeztek, tönkre tettek, földönfutóvá tettek, de ők a szent sziklára hivatkoznak, ami Jeruzsálemben az Omar mecset mellett van, amely szent sziklán annyi mohamedán hite fölépült. Erre hivatkoznak, ennek a hitnek erejében jönnek.

Ha erősek akarunk lenni, ha egymással közösségben akarunk lenni, - le lehet bontani a legkisebb közösségre a mi emberi kapcsolatainkat, - ha házasságban akarunk élni, ha baráti kapcsolatokat akarunk ápolni, ha munkaközösségeket akarunk létrehozni, ***akkor a lelki értékeknek meg kell jelenni***, különben elsekélyesednek a kapcsolataink, még azt is megélhetjük, hogy egymással szembekerülünk. Mit jelent ez a mai vasárnap üzenetében? Így tudnám megfogalmazni, vagy képekben megvilágítani:

***A csipkebokor reménye, a fügefafa reménye az,
ami biztathat és bátoríthat bennünket!***

A csipkebokor

Mózes, amikor az égő csipkebokor látomását elmondja, akkor abban a legfontosabb, hogy a rabságban lévő nép, az egyiptomi fogságban lévő nép számíthat Istenre!

Ez az Isten gondolkodása, hogy Isten mellénk áll!

Ez az Isten gondolkodása, hogy segítségünkre van, hogy szabadok legyünk! Isten szabaddá tesz bennünket, hogy vele szövetkezhessünk! Szövetkezni csak szabad emberek tudnak! Szabad és rabszolga nem tud szövetkezni egymással.

Ez az Isten gondolkodása!

A rabságból, a börtönből, a szolgaságból,
a megalázottságból kiemelni, kihozni az embert!

Ez az Isten gondolkodása! Aki van!

Isten ezt mondta Mózesnek a látomásában!

Oly sokszor kimondtuk már ezt az igazságot:

Aki van értetek!

Önmagában mi az, hogy van? Mi az, hogy vagyok? Mindegyikünk van. Ennek a vannak, ennek a mi emberi életünknek csak akkor van értelme, ha valakiért vagyunk! Önmagunknak lenni, ez a halál képe!

***Vagyunk egymásért!
Ez az isteni gondolkodás!
Ezt a gondolkodást akarja Krisztus nekünk átadni!***

A fügefa képe

Istennek van türelme!
Istennek van bizalma!
Isten tud várni!

Mi általában türelmetlenek vagyunk, feladjuk, nem adjuk meg egymásnak azt a lehetőséget, hogy tisztázza magában először az élet kérdéseit, hogy aztán kiviruljon az élete! Élete gyümölcsöző legyen, mert a gyümölcstelen élet a halál képe!

Isten gondolkodása az,
 hogy mindent megpróbál csak azért,
 hogy nekünk gyümölcsünk legyen!
 A Biblia felsorolja ezeket a gyümölcsöket,
 ezek az emberi élet lelki gyümölcsei:
 a türelem, a megbocsátás, a nagylelkűség,
 az elfogadás, az áldozatkészség egymásért!

***Ez az élet!
Isten maga az élet!
Ez a gondolkodás kell, hogy bennünk is kialakuljon!***

Ha nézzük a mindennapjainkat, minden gondunk, bajunk abból származik, hogy egymással nem tudunk gyümölcsöző kapcsolatban lenni! Talán félünk is egymástól. Nem lehet gyümölcsözően együtt élni, ha egymástól félünk!

Sajátos üzenete van nagyböjt 3. vasárnapjának. Az istenképünket kell kialakítani! A rossz istenképet félre kell dobni! Isten azt akarja, hogy helyesen gondolkodjunk róla, egymásról! Egymásért éljünk, különben nincs értelme az életünknek! Gyümölcsöző kapcsolataink legyenek, elsősorban lelki ajándékokat tudjunk adni egymásnak! Akkor minden más lesz!

***Isten itt van bennünk és értünk!
Isten azt akarja, hogy mi valóban egymásért éljünk!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most az Úr imádságát imádkozzuk! Ebben a közös imánkban fogalmazzuk meg azt a gondolatunkat és vágyunkat: mindenki bűnös, tehát mindenkinek rendet kell tenni a fejében, rendet kell tenni a szívében! Ez a rendteremtés azt jelenti, hogy jobban figyeljünk arra, hogy milyen is az Isten!

***Ha közelebb kerülünk Istenhez,
akkor közelebb kerülünk egymáshoz is!***